AMBROSIUS MEDIOLANENSIS. TRACTATUS DE SACRILEGIIS ET IMMUNITATIBUS ET EORUM COMPOSITIONIBUS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 144r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36517
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

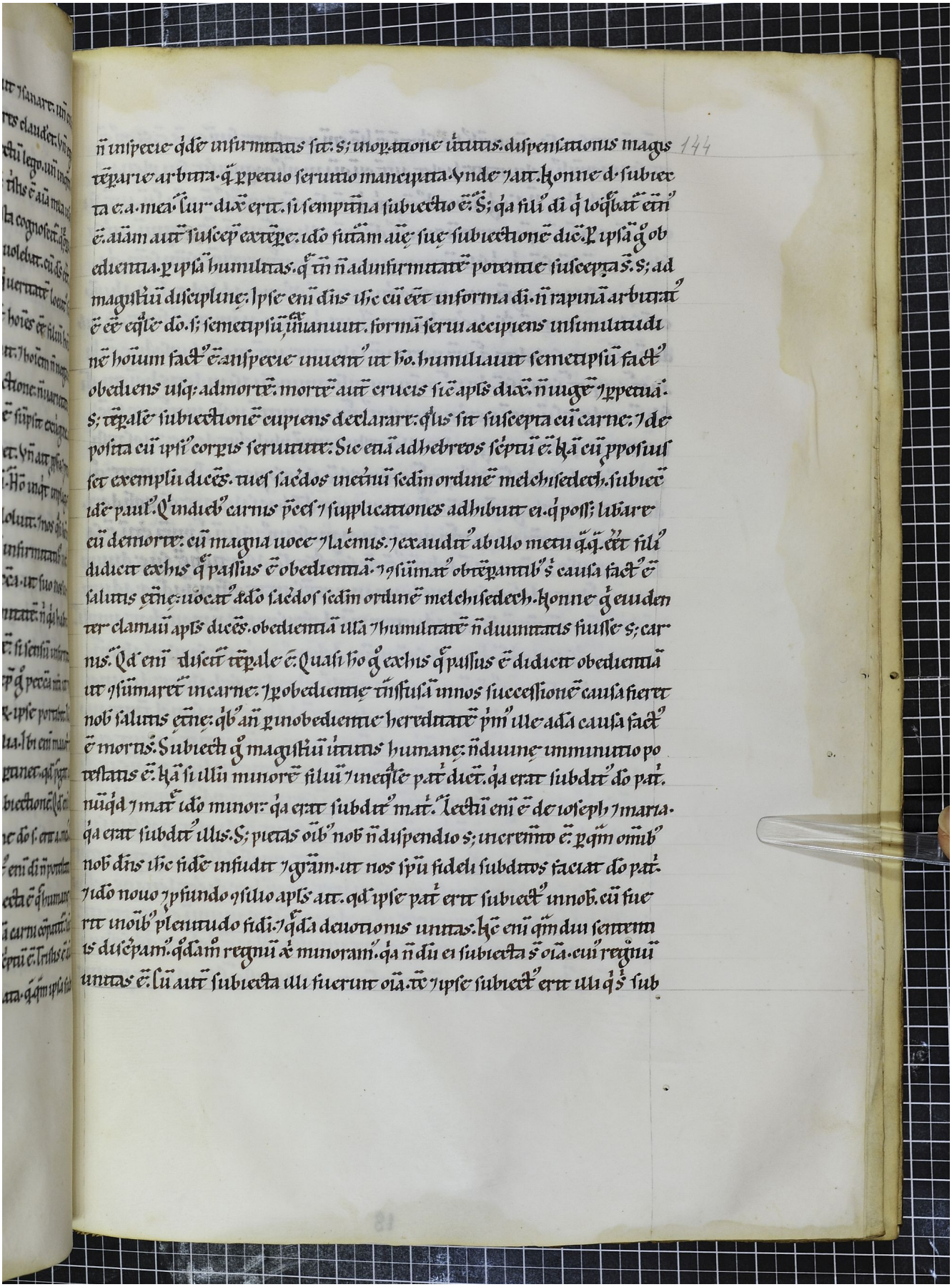

144

ñ inspecie q̃dẽ infirmitatis sit. s; uoluntatione ut̃ uitatis. dispensationis magis
tẽpaliẽ arbitra. q̃ ꝓpetuo seruitio manciputa. Vnde ait. Honne d. subiec
ta e. a. mea. Sur dixẽ erit. si sempitina subiectio ẽ. S; qa filij di q loq̃bat̃ eiũ
ẽ. aiam aut̃ suscep̃ extrẽpe. ido sitam aiẽ suẽ subiectionẽ dicẽ. P ipsa q̃ ob
edientia. P ipsa humilitas. q̃ tũ ñ adinfirmitatẽ potentie susceptas. s; ad
magistriũ disciplinẽ. Ipse enim dns ihc cũ esset in forma di. ñ rapinã arbitrat̃
ẽ esse eq̃lẽ do. s; semetipsũ inanuit. formã serui accipiens in similitudi
nẽ hoiũm fact̃ ẽ. in specie inuent̃ ut ho. humiliauit semetipsũ fact̃
obediens usq; ad mortẽ. mortẽ aut̃ crucis sicẽ apls dixẽ. ñ iugẽ ꝓpetuã.
s; tẽpalẽ subiectionẽ cupiens declarare. q̃lis sit suscepta cũ carne. Ide
posita cũ ipsi corpis seruitute. Sic etiã ad hebreos septũ ẽ. hã cũ ꝓposiuis
set exemplũ dicẽs. tues sacdos in etnũ sedin ordinẽ melchisedech. subiec
idẽ paul. Q̃ in diebꝫ carnis ꝓtes ꝓ supplicationes adhibuit et. q̃ possit liberare
eũ de morte. cũ magna uoce ꝓ lacimis. ꝓ exaudit̃ ab illo metu q̃ q̃. erit filij
didicit ex his q̃ passus ẽ obedientiã. ꝓ sumat̃ obtẽpanitꝫ s causa fact̃ ẽ
salutis etne. uocat̃ ad ido sacdos sedin ordinẽ melchisedech. Honne q̃ euiden
ter clamuit apls dicẽs. obedientiã illã ꝓ humilitatẽ ñ diuinitatis fuisse s; car
nis. Qd enim discit tẽpale ẽ. Quasi ho q̃ ex his q̃ passus ẽ didicit obedientiã
ut ꝓsumaret in carne. ꝓ obedientiẽ tũ infusã in nos successionẽ causã fieret
nob salutis etne. q̃b̃ an p inobedientie hereditatẽ pm̃ ille ada causa fact̃
ẽ mortis. Subiecti q̃ magistriũ ut̃ uitatis humanẽ. ñ diuinẽ imminutio po
testatis ẽ. hã si illi minorẽ filiũ ꝓ in eq̃lẽ pat̃ dicit. q̃a erat subdit̃ do pat̃.
nũq̃d ꝓ mat̃ ido minor. q̃a erat subdit̃ mat̃. Lectũ enim ẽ de ioseph ꝓ maria.
q̃a erat subdit̃ illis. S; pietas oib̃ nob ñ dispendio s; incrimo ẽ. p q̃m omib̃
nob dns ihc fide infudit ꝓ grãm. ut nos spũ fidei subditos faciat do pat̃.
ꝓ ido nouo ꝓ fundo ꝓ illo apls ait. qd ipse pat̃ erit subiect̃ in nob. cũ fue
rit in oib̃ plenitudo fidi. ꝓ q̃dã deuotionis unitas. hẽ enim q̃m duo sentiem
is dispam̃. q̃dam̃ regnũ ad minoram̃. q̃a ñ dũ ei subiecta s oia. cui regnũ
unitas ẽ. Sũ aut̃ subiecta illi fuerunt oia. tẽ ꝓ ipse subiect̃ erit illi q̃ s sub